

இனிமையான குழந்தைகளே! நினைவின் முயற்சியின் மூலம் தான் கர்மாதீத (கர்மங்களை வென்ற) நிலையை அடைய முடியும். ஆகையால் ஒரு போதும் தன்னை அனைத்தும் தெரிந்தவர்களாக புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. நினைவின் பலத்தின் மூலம் உள்ளுக்குள் இருக்கும் குறைகளை நீக்க வேண்டும்.

கேள்வி: அனைத்து குழந்தைகளின் நிலையை உறுதியாக ஆக்குவதற்காக தந்தை என்ன சவால் விடுகிறார்?

பதில்: தந்தை குழந்தைகளிடம் சவால் விடுகிறார், குழந்தைகளே! உணவு சமைக்கும் போது முழு நேரமும் நினைவில் இருந்து காட்டுங்கள் என்று. சிவபாபாவின் நினைவில் உணவு சமைத்தீர்கள் என்றால் சக்தி நிறைந்து விடும். நிலை மிகவும் நன்றாக ஆகிவிடும். ஆனால் குழந்தைகள் மறந்து விடுகின்றனர். இதற்காக ஒருவர் மற்றவருக்கு நினைவூட்டுவதற்கான முயற்சி செய்யுங்கள். இரட்டை சேவை செய்ய வேண்டும். கர்மத்தின் மூலமாக செய்யும் சேவையுடன் கூடவே நரனிலிருந்து நாராயணராக்குவதற்கான சேவையும் செய்யுங்கள்.

பாடல்: பொறுமையாய் இரு மனமே. . .

ஓம் சாந்தி. இதை யார் சொன்னது? யாருக்குச் சொன்னது? தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். பக்தி மார்க்கத்தில் இது பாடப்படுகிறது. எப்போது பரமபிதா வருகின்றாரோ, அவர்தான் வந்து தைரியம் கொடுக்கிறார். வேறு எந்த மனிதரும் தைரியம் கொடுக்க முடியாது. இப்போது சகத்தின் நாட்கள் வரப் போகின்றன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சுகதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக தந்தை வந்துள்ளார். இது துக்க தாமம். இவையனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் பாடல்கள் ஆகும். இங்கே தந்தை முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறார். குழந்தைகள் எதுவும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நம்முடைய சகத்தின் நாட்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை குழந்தைகள் அறிவார்கள். நாம் சகத்தின் இராஜ்யத்தை நாமே ஸ்ரீமத்படி ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். தெய்வீக வழிப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்று தெய்வீக வழி, மற்றொன்று தெய்வீகமற்ற வழி. தெய்வீக வழி ஒன்றுதான் உள்ளது, அது தான் ஸ்ரீமத் எனப்படுகிறது. தெய்வீகமற்ற வழி என்றால் அசுரத்தனமான தூய்மையற்ற வழி, தெய்வீக வழி என்றால் தெய்வீகமான தூய்மையான வழி. ஸ்ரீமத் மற்றும் அசுர வழியை நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். தூய்மையானவர்கள் தெய்வீகமானவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. தூய்மையற்றவர்கள் தெய்வீகமற்றவர்கள் என்று கூறப்படுகிறார்கள். இது தூய்மையற்ற உலகமாகத்தான் இருக்கிறது. தூய்மையான மனிதர்கள் யாரும் இல்லை. தூய்மையான வழி கொடுப்பவர் ஒரு பதீத பாவன தந்தைதான் ஆவார். அவரை அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். தூய்மையான சிருஷ்டி சத்யுகத்திற்கும் தூய்மையற்ற சிருஷ்டி கலியுகத்திற்கும் சொல்லப்படுகிறது. இங்கே அனைவரும் தெய்வீகத்தன்மையற்றவர்களாகத் தான் உள்ளனர். தெய்வீகமான தந்தை ஒருவர் தான் இருக்கிறார். தூய்மையற்ற உலகத்தில் தெய்வீகமான தந்தை ஒருவரும் இல்லை. இது சங்கம யுகம் ஆகும். இந்த யுகம் உங்களுக்கான யுகம், உலகத்திற்காக அல்ல. சங்கமயுகம் வர இன்னும் அதிகமான சமயம் உள்ளது என்று உலகத்தில் புரிந்து கொள்கின்றனர். தந்தை வருவதே பதீதமான கலியுகத்தை பாவனமான சத்யுகமாக ஆக்குவதற்காக. அந்த (சத்யுக) குமார் மற்றும் குமாரிகள் கூட தூய்மையானவர்கள், ஆனால் பிறகு தூய்மையற்றவர்களாக கண்டிப்பாக ஆக வேண்டும். விகாரத்தின் மூலமாக பிறவி எடுக்கின்றனர், ஆகையால் இந்த விகாரம் நிறைந்த உலகில் யாரும் தெய்வீகமானவர் இல்லை. தெய்வீகமானவர் என்று விகாரமற்றவர்கள் கூறப்படுகின்றனர். விகாரமற்றவர்கள் நிர்விகார உலகில் இருப்பார்கள். சத்யுகம் விகாரமற்ற சம்பூரண நிர்விகாரி உலகமாகும். சம்பூரண நிர்விகாரி உலகம் இருக்கும்போது சம்பூரண விகாரி உலகமும் இருக்கும். இது சம்பூரண தெய்வீகத்தன்மையற்ற உலகம். சம்பூரண தெய்வீகத் தன்மை நிறைந்த உலகம் என்று சத்யுகம் சொல்லப்படுகிறது.

இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களை தெய்வீகமான தந்தை தைரியசாலிகளாக ஆக்கியுள்ளார். தெய்வீகமான ஜீவாத்மா என்று கூறப்படுகிறது, ஆத்மாவை மட்டும் தெய்வீகமான ஆத்மா என்று கூற முடியாது. ஆத்மாக்களோ நிராகார உலகத்தில் இருப்பார்கள். தெய்வீகமான மனிதர்கள் தூய்மையான உலகத்தில் இருப்பார்கள். இது தூய்மையற்ற உலகமாகத்தான் உள்ளது. தூய்மையற்ற உலகை தூய்மையான உலகமாக ஆக்குவது - இது நிராகாரரான தெய்வீகமான தந்தையின் காரியம் தான் ஆகும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்போது தைரியம் கிடைக்கிறது - குழந்தைகளே, இப்போது சத்யுகம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. சுகதாமத்தை ஸ்தாபனை செய்வதற்கு நேரம் பிடிக்கிறது! தூய்மையற்ற சிருஷ்டி எவ்வளவு பெரியதாக

உள்ளது! நீங்களும் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக ஆகுங்களேன். நீங்களும் கூட தாமே சொல்கிறீர்கள் - நாங்கள் இன்னும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லத் தகுதி வாய்ந்தவராக ஆகவில்லை. முழுமையாகத் தகுதி நிறைந்தவராகி விட்டால் பிறகு கர்மங்களை வென்ற நிலை ஏற்பட்டு விடும். ஆனால் தேக அபிமானம் பலரிடம் இருப்பதால் நாம் சம்பூரணமாகி விட்டோம், நமக்கு ஸ்ரீமத் தேவையில்லை என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். ஆகையால் நினைவு செய்வதில்லை. தந்தையின் நினைவின் மூலம்தான் உயர்வானவராக ஆவீர்கள். நாங்கள் நிரந்தரமாக தந்தையை நினைவு செய்கிறோம் என்று யாரும் கூற முடியாது. நாம் நிரந்தரமாக தந்தையை நினைவு செய்கிறோம் என்று உள்ளுக்குள் யாரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டாம். நினைவில் இருந்தபடி இருக்கும்போது வேறு என்ன வேண்டும்? முழு நாளும் யாராவது நினைவில் இருந்தார்கள் என்றால் கர்மாதீத (கர்மங்களை வென்ற) நிலை ஏற்பட்டு விடும். தந்தையின் நினைவில் இருப்பது மிகவும் கடினமாகும். சுகதாமத்தில் இராஜ்ய பாக்யத்தை எடுப்பதற்காக நீங்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். தன்னைத் தான் பார்க்க வேண்டும் - நமக்குள் மிகுந்த விகாரங்கள் இருந்தால், குறைகள் இருந்தால் இவ்வளவு உயர்ந்த பதவியை அடைய முடியாது. நிரந்தர நினைவின் ஓட்டத்தில் ஈடு பட முடியாது. நான் சம்பூரணமாகியுள்ளேன் என்று தன்னை அனைத்தும் தெரிந்தவராக புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. சம்பூரணமானவர் இருப்பதே சிவாலயமாகிய சத்யுகத்தில் தான். முழு பாரதமும் சிவாலயமாக ஆகி விடுகிறது. லட்சுமி நாராயணரின் இராஜ்யம் நடக்கும். கோவிலில் இராஜ்யத்தை ஆள்வதில்லை அல்லவா! சிவாலயமாகிய சத்யுகத்தில் தேவி தேவதைகள் இராஜ்யத்தை ஆள்கின்றனர், பிறகு பூஜைக்காக முக்கியமான லட்சுமி நாராயணரின் படத்தை உருவாக்கி அவர்களின் கோவிலைக் கட்டுகின்றனர். முதல் நம்பரில் உள்ளவருக்குத்தான் பூஜை நடக்கிறது. இப்போது அவர்களுடைய ஜடமான கோவில் உள்ளது. சைதன்யத்தில் இராஜ்யத்தை ஆளும்போது உலகின் எஜமானாக இருக்கின்றனர். பாரதத்தில் தான் இருக்கின்றனர், ஆனால் உலகத்தின் எஜமானன் அல்லவா! வேறு எந்த இராஜ்யமும் இல்லை. நாம் இப்போது மீண்டும் நம்முடைய தெய்வீக இராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

தூய்மையான உலகிற்குச் செல்வதற்காக முதலில் கண்டிப்பாக தூய்மையடைய வேண்டியுள்ளது. உழைப்பு தேவைப்படுகிறது. வாழும் வரை நினைவில் இருக்க வேண்டும், மேலும் ஞானத்தின் மழையோ பெய்து கொண்டேதான் இருக்கும். விதவிதமான முறையில் புரிய வைக்கப்படுகிறது. உண்மையில் லட்சுமி நாராயணரைத் தவிர வேறு யாரையும் தெய்வீகமானவர்கள் அல்லது தூய்மையானவர்கள் என்று கூற முடியாது. தந்தை சொர்க்கத்தை உருவாக்குகிறார், ஆனாலும் கூட நரகமாக ஆகத்தான் போகிறது. நாடகமே சுகம் துக்கத்தினுடையதாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சங்கராச்சாரியார் வந்து தமது தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார், பிறகும் கூட இலை, கிளைகள் பழையதாக ஆகும் அல்லவா! சன்னியாசிகளின் மகிமை உள்ளது. ராமதீர்த்தர், விவேகானந்தர் முதலானவர்கள் பாடப்படுகின்றனர். ஏனெனில் சங்கராச்சாரியார் பின்னால் வந்தவர். புதியவர்கள் வரும்போது தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றனர். ஆனால் இதனை சிவாலயம் என்று கூறுவதில்லை. சிவனால் ஸ்தாபனை செய்யப்பட்ட சத்யுகம் ஒன்றுதான் ஆகும். மனிதர்கள் இந்த விஷயங்களை முற்றிலும் அறிவதில்லை. அப்படியே கேட்பதால் மட்டும் யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. முதலில் 7 நாட்கள் வந்து இலட்சியத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முதலில் 7 நாட்கள் வந்து புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று வேறு எந்த படிப்புக்கும் சொல்லப்படுவதில்லை. இந்த ஒரு பாட சாலையில் தான் இலட்சியம் கொடுக்கப்படுகிறது. முதன் முதலில் தந்தையைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

குழந்தைகளின் சேவையை செய்வதற்காக வந்துள்ளேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். கல்பத்திற்கு முந்தையவர்கள் யார் இருக்கின்றனரோ அவர்கள் தான் வருவார்கள். நிச்சயபுத்தி இல்லாதவரையில் புத்தியில் பதியாது. ஆகையால் எதுவரை நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது என்று பாபா கேட்கிறார். இது ஏதும் கிராமப்புறத்தில் நடக்கக்கூடிய சத்சங்கம் அல்ல. மற்ற சத்சங்கங்களின் இன்ன மகாத்மா கீதையை கூறுகிறார். இன்னார் வேதத்தை கூறுகிறார் என்று கூறுவார்கள். இங்கே மகாத்மா முதலானவர்கள் யாரும் இல்லை. இங்கே தந்தை அமர்ந்து புரிய வைக்கிறார். முதலில் நம்பிக்கை ஏற்படாதவரை என்ன புரிந்து கொள்வார்கள். இந்த வேதத்தை இன்னார் கூறுகிறார் இராஜவித்யா (கல்வி) படிப்பிக்கிறார் என்று அந்த சத்சங்கங்கள் முதலானவையில் புரிந்து கொள்வார்கள். இங்கேயோ வேத சாஸ்திரங்கள் அல்லது ராஜ வித்தையா என்பது போன்ற எந்த விஷயமும் கிடையாது. பாபா இவர் (பிரம்மா) மூலமாக படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எதுவரை இதை புரிந்து கொள்ளவில்லையோ அதுவரை என்ன செய்வார்கள். இன்னும் கூட வாயு மண்டலத்தை கெடுத்துவிடுவார்கள். அனைவரும் சிவபாபாவின் நினைவில் கேட்கிறார்கள், மேலும் சிவபாபா பிரம்மா மூலமாகத்தான் படிப்பிக்கிறார் என்று உங்களுக்குள் கூட இப்படி நினைப்பவர்கள் இல்லை.

சிவபாபாவின் படிப்பு என்று கொஞ்சம் கூட புரிந்து கொள்வதில்லை. மிகவும் சிலர் மட்டுமே சரியான முறையில் புரிந்து கொள்கிறார்கள். படிப்பிக்கக் கூடியவர் சிவபாபா என்பது நினைவில் இருக்க வேண்டும், மேலும் நாம் மாணவர்களாக இருக்கிறோம் என்பது முழு நாளும் புத்தியில் இருந்தது என்றால் முதல் நம்பரில் சென்றுவிடுவார்கள். உங்களுக்குள்ளும் கூட வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறார்கள். படிப்பிக்கக்கூடிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். நான் தான் தந்தை, ஆசிரியர் மற்றும் குருவாக உள்ளேன். மூன்று உறவுகளையும் ஒன்றாக நினைவு செய்ய வேண்டும். லௌகீக சம்மந்தங்களிலோ தந்தை, ஆசிரியர், குரு வேறு வேறானவர்கள் இருப்பார்கள். இங்கே ஒருவரைத்தான் நினைவு செய்ய வேண்டும் மிகவும் சகஜமானதாகும். ஆனால் மாயை நினைவு செய்ய விடுவதில்லை. அடிக்கடி புத்தியின் தொடர்பை துண்டித்துவிடுகிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஒன்றாக அமர்ந்து காரியம் செய்வீர்கள். யாராவது இயந்திரத்தை இயக்குகிறார்கள் அதாவது தயிர் கடைந்து வெண்ணை எடுக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், சிவபாபாவை நினைவு செய்தபடி இயந்திரத்தை இயக்குகிறீர்களா? சிவபாபாவின் நினைவில் பாபாவின் யக்ஞத்திற்காக வெண்ணை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எவ்வளவு குஷியான விஷயமாகும். யக்ஞத்திற்காக உணவு சமைக்கிறேன் - குஷி ஏற்படுகிறது அல்லவா! ஆனால் பிறகு அடிக்கடி மறந்து விடுகிறார்கள். பிறகு தனக்காக முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஒருவர் மற்றவரை நினைவூட்டி முயற்சி செய்விப்பவர் தேவைப்படுகிறார். என்றாலும் கூட சிவபாபா நினைவு செய்து உணவு சமைத்தால் சக்தி நிறைந்துவிடும். உங்களுடைய நிலை மிகவும் நன்றாக இருக்கும் ஆனால் அப்படி நடப்பதில்லை. பிரம்மா போஜனத்திற்கு மிகவும் மகிமை உள்ளது. ஆனால் ஆத்மா சிவபாபாவின் நினைவில் இருந்தபடி சமைக்க வேண்டும். சக்திகளின் சமையலறை அப்படி இருக்க வேண்டும். நினைவில் இருந்து உணவு சமைத்தால் சக்தி கிடைக்கும். அதுவும் கூட சக்திகளின் புத்தியில் வருவதில்லை. இல்லை என்றால் முயற்சி செய்வார்கள். எனது கையால் சிவபாபாவை நினைவு செய்து உணவு சமைக்க வேண்டும் என்று பாபாவின் (பிரம்மா பாபா) மனம் விரும்புகிறது. பயிற்சி செய்ய வேண்டும். நினைவு நிலைக்க முடிகிறதா என்று பார்ப்போம்! சமையலறையில் இருக்கக் கூடிய யாரானாலும் முயற்சி செய்யுங்கள் பார்ப்போம் என்று பாபா சவால் விடுகிறார். ஒரு மணி நேரம் கூட நினைவு செய்ய முடிவதில்லை என்று பாபா அறிவார். நினைவு செய்யக் கூடியவர்கள் ஞானம் நிறைந்தவராக இருந்தால் இரட்டை சேவையில் ஈடுபட்டுவிடுவார்கள். முட்களை மலராக மாற்ற முடியாதவரை அவர்களால் ஒரு பயனும் இல்லை. நரனை நாராயணன் ஆக்கக்கூடிய சேவை செய்பவர்கள் இராஜ்யத்திற்கு தகுதி வாய்ந்தவர் ஆகின்றனர். எவ்வளவு அதிர்ஷ்டத்தில் இருக்கிறதோ, அதனை தமது முயற்சியின் மூலமாக அடைந்தபடி இருப்பார்கள். யார் எவ்வளவு செய்கிறார்களோ அவ்வளவு பலன் அடைவார்கள் என்று தந்தை அனைவருக்கும் கூறுவார்.

தனது மிக மிக அன்பான தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். நினைவுக்காகத் தான் உழைக்க வேண்டியுள்ளது. நான் பல வழிகள் சொல்கிறேன், ஆனாலும் கூட அப்படி நடப்பதில்லை என்று பாபா கூட கூறுகிறார். மிகவும் உழைக்க வேண்டியுள்ளது. முயற்சி செய்து செய்து கடைசியில் கர்மங்களை வென்ற நிலை ஏற்படும் பிறகு காட்சிகளை பார்த்த படி இருப்பீர்கள். மாயை வராது. இங்கே அமர்ந்தபடி அனைத்தையும் திவ்ய திருஷ்டியில் பார்த்தபடி இருப்பீர்கள். இப்பொழுதோ தொலைக்காட்சியில் பார்க்கிறார்கள். தொலைக்காட்சி ஏதும் திவ்ய திருஷ்டி அல்ல. வினாசத்தின் காட்சி, வைகுண்டத்தின் காட்சி தொலைக்காட்சியில் பார்க்க முடியாது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு யோகி மற்றும் ஞானியாக இருப்பார்களோ அந்தளவு வைகுண்டத்தின் இராஜ்யத்தைப் பார்க்க முடியும். தொலைக்காட்சி வைக்காமலே நீங்கள் ஜெர்மனி லண்டன் முதலானவைகளை பார்த்தபடி இருப்பீர்கள். தொலைக்காட்சியை விட தெய்வீக கண்ணின் காட்சி அதியமானதாக இருக்கும். உண்மையான உள்ளத்துடன் தந்தையின் சேவையில் ஈடுபட வேண்டும். அப்போது மகிழ்ச்சி இருக்கும். இறுதியில் புத்தி கூறுகிறது - பாபா மிகவும் உபசரிக்கிறார். சுற்றவைப்பது, வேடிக்கை காட்டுவது, மகிழ்வூட்டுவது இது உபசரிப்பல்லவா! இப்படி ஆவதற்காகவும் தகுதிவாய்ந்தவராக ஆக வேண்டும் அல்லவா! தகுதி வாய்ந்தவராக ஆக்கக் கூடியவரை நினைவு செய்வதன் மூலம் தான் தகுதி வாய்ந்தவராக ஆகின்றனர். எந்தளவு நினைவு செய்து சுயதரிசன சக்கரத்தை சுற்றியபடி இருப்பீர்களோ அந்தளவு லாபமாகும். விதையை நினைவு செய்வதன் மூலம் மரமும் நினைவுக்கு வரும். இந்த விஷயங்களை உங்களைத்தவிர வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இந்த நினைவு மற்றும் ஞானத்தின் மூலம் நாம் இவ்வளவு சேமிக்கிறோம். இந்த ஆஸ்தி எங்கிருந்து கிடைத்தது என்று அங்கே (சத்யுகத்தில்) தெரியாது. இது நம்முடைய சங்கமயுகத்தின் வருமானம் என்று புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இராஜ்யம் கிடைத்துவிடுகிறது. நீங்கள் எப்போதும் சுகம் நிறைந்தவர்களாக இருப்பீர்கள். மிகப்பெரிய குறிக்கோளாகும். இப்போது நீங்கள் தெய்வீகமானவர்களாகின்றீர்கள். முழு உலகமும் தெய்வீகத்தன்மை அற்றதாக இருக்கிறது. நீங்கள்

மனிதரிலிருந்து தேவதையாக தெய்வீகமானவராக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மனிதரை தேவதை ஆக்கக் கூடியவர் ஒரே ஒரு இறை தந்தை ஆவார். தந்தை என்ற வார்த்தை கூறுவது மிகவும் சகஜமாகும். எந்த முதியவரையும் பார்த்தால் அவரை பாபா அல்லது தந்தையே என்று கூறுவார்கள். முதியவர்கள் முதியவர்களை பார்த்தார்கள் என்றால் சகோதரன் என்று புரிந்து கொள்வார்கள். சிறிவர்கள் பெரியவர்களைப் பார்த்தால் தந்தை என்று புரிந்து கொள்வார்கள். நிராகார தந்தையை யாருக்கும் தெரியாது. இறை தந்தை என்று மட்டும் கூறிவிடுகின்றனர். நான் ஆத்மா அவர் என்னுடைய தந்தை என்று புரிந்து கொள்வதில்லை. தந்தை கண்டிப்பாக ஆஸ்தி கொடுத்திருப்பார். இப்போது நம்முடைய தந்தை நமக்கு ஆஸ்தியை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த ஆஸ்திக்காகத்தான் நாம் மீண்டும் மீண்டும் அழைத்துக் கொண்டே இருந்தோம் பிரார்த்தனை செய்தபடி இருந்தோம். இப்போது அவர்தான் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது நாம் பிரார்த்தனை அல்லது பக்தி செய்வதிலிருந்து விடுபட்டுவிட்டோம். இது மிகவும் மகிழ்ச்சி நிறைந்த ஞானமாகும். நீங்கள் என்னுடைய எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை என்று கூறுகிறீர்கள். அப்போது என்னை விட்டு விட்டு லௌகீக தந்தையிடம் புத்தி ஏன் போகிறது. ஆனால் அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லை என்றால் அவர்களுடைய புத்தியில் பதியாது. என்னுடைய அதிர்ஷ்டத்தில் இராஜயோகத்தின் இராஜ்யம் இல்லை என்று அவர்களே கூறினால் பாபா என்ன செய்வார்? அதிர்ஷ்டத்தை ஏன் உருவாக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள்? அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்குவதற்கு யாருக்கும் தடை கிடையாது. அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லை என்றால் பாபாவை விட்டுவிடுகிறார்கள். பிறகு மாயை என்ற பூனை புத்தியில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. தந்தையும் என்ன செய்வார்? மாயை என்ற பூனை மீது வெற்றி பெற வேண்டும். தொழில் மற்றும் காரியங்கள் செய்தபடி சிவபாபாவின் நினைவில் இருந்தால் மிகவும் லாபம் ஏற்பட்டுவிடும். ஒரு நிமிடம் கூட நினைவு செய்வதன் மூலம் பெரிய அளவு லாபம் ஏற்பட முடியும். ஒருவர் மற்றவருக்கு நினைவூட்டுங்கள். பிறகு ஏற்றுக் கொள்வதும், ஏற்றுக் கொள்ளாததும் அவரவரைப் பொறுத்தது. பாபா பல யுக்திகளைக் கூறுகிறார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

1. ஒருவர் மற்றவருக்கு தந்தையை நினைவுபடுத்தக்கூடிய முயற்சி செய்ய வேண்டும். தந்தை, ஆசிரியர், சத்திரு மூவரையும் ஒன்றாக நினைவு செய்ய வேண்டும். உணவு சமைக்கும்போதும், உண்ணும்போதும் கண்டிப்பாக நினைவில் இருக்க வேண்டும்.
2. உண்மையான உள்ளத்துடன் தந்தையின் சேவையில் ஈடுபட வேண்டும். முட்களை மலர்களாக, மனிதர்களை தேவதைகளாக மாற்றக் கூடிய சேவை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: ஜுவாலா ரூபத்தின் நினைவின் மூலமாக தன்னை மாற்றம் செய்து பிராமணரிலிருந்து ஃபரிஸ்தா மற்றும் தேவதையாக ஆகுக

நெருப்பில் ஏதாவது பொருளைப் போட்டால் பெயர், உருவம், குணம் என அனைத்தும் மாறி விடுகிறது. அதுபோல தந்தையின் நினைவின் ஈடுபாட்டின் நெருப்பில் இருந்தால் மாற்றம் அடைந்து விடுவீர்கள். மனிதரிலிருந்து பிராமணர், பிறகு பிராமணரிலிருந்து ஃபரிஸ்தா, தேவதையாக ஆகி விடுகிறீர்கள். பச்சை மண்ணை அச்சில் போட்டு நெருப்பில் போட்டால் செங்கல்லாக ஆகி விடுவது போல இந்த மாற்றமும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் நினைவிற்கு ஜுவாலா ரூபம் என்று கூறப்படுகிறது.

கலோகன்: எப்போது வேண்டுமோ அப்போது குளிர்ந்த சொருபமாகவும், எப்போது வேண்டுமோ அப்போது ஜுவாலா சொருபமாகவும் தாரணை செய்து கொள்பவர்களே சக்திசாலி ஆத்மா ஆவார்.